

אילן בן שלמה

בבית האמנים בחיפה

האמן אילן בן שלמה מציג את תערוכת היחיד הראשונה שלו בבית האמנים בחיפה. עבור האמן האירוע בעל משמעות רבה. אין הוא אמן טרי. בן שלמה נמצא באמצע חייו ורוב חייו יצר. הוא השתלם רבות וארוכות במשך השנים גם אצל מורים וגם בלמדו מאמנים אשר קדמו לו בהרכבה. מבטו ביקורתי ביותר. נקודת המבט דרכה הוא בוחר לראות אמנות - קשיחה מאוד בהגדרותיה. סבלנותו לבינוני ואו "לפטפטת" כדבריו, נמוכה ביותר. אולי בזכות כך יצירתו האישית שואפת לסטנדרטים גבוהים כל כך. במקומות שבהם אינו מוותר לאמנים אחרים - אין הוא מוותר גם לעצמו. שאיפתו למצוינות ניכרת ביצירותיו. מאבקיו עם הצבעים על הבד ברורים לעין הצופה ומעוררים הערכה.

קשת הצבעים המשמשת את האמן נוטה לכהה. בעיקר כחולים כהים וירוקים עמוקים עם נגיעות והארות של לבן ואפרפר ומפעם לפעם הבזק של צבעוניות עזה המבליחה מתוך המונכרום. בדיו מרובדי הצבע נוצרו לרוב. במשיכות מכחול עזות - המותירות רישומים אנרגטיים ביותר בתוך הציור עצמו. אין העבודות מתייפייפות אך הצד האסתטי שלהן מוקפד ביותר. התאמת הצבעים לאמירה אותה מבקש האמן לומר מושלמת. הזרימה בתוך העבודה עצמה מושכת את העין מנקודה אחת לאחרת על פני הקנוס. השימוש בצבעים כהים המתקרבים למונוכרם - אבל מתקרבים בלבד - לא באמת נמצאים על הסקלה של המונכרום יוצרים אלגנטיות טבעית.

בן שלמה אינו נופל להגדרות הדיכוטומיות של עולם האמנות. הוא שונה הן בתפיסותיו האישיות והן בבחירותיו. עבודותיו נוגעות באבסטרקט ואולם אינן נמצאות שם - ניתן בחלק מהן - לזהות חפצים ודמויות במובהק. האמן אינו מוצא לנכון להגביל את עצמו להגדות קשיחות אלא מחפש את שפתו האישית ואת האפשרות הנכונה ביותר עבורו לבטא את רעיונותיו. אין הוא מהסס לחרוט לתוך הצבע המתייבש דימוי אשר לטעמו שייך לשם. ואו להוסיף חפצים מזוהים אל תוך האבסטרקט ולהופכו בכך ל"נוף" סמי אבסטרקטי.

עולם הדימויים של בן שלמה נשען על אמנים רבים וטובים אשר קדמו לו ואשר פרצו דרך והתוו אפשרויות לפני עשרות בשנים. בזכות אותם יוצרים כמו וסילי קנדינסקי כמובן וכל ההתפתחות שנוצרה בעקבותיו לאחר חיבורו של ספרו: "על הרוחני באמנות" - "כל תקופת תרבות מביאה איפוא לעו"לם אמנות משלה. ששןב אי-אפשר לחזור עליה. שאיפה להחיות עקרונות אמנות שלעבר עשויה לכל היותר להוליד יצירות אמנות המשולות לנפלי". שם. בארץ תנועת אופקים חדשים עסקה במופשט מזוויות שונות - כאמור כל האמנים אשר קדמו לבן שלמה שימשו לו כר פורה ואישור מלא לצורת הביטוי אשר אימץ לעצמו עם הזמן. שילוב החפצים ואו הדמויות בחלק מיצירותיו מהווה דיאלוג קונספטואלי עם עצמו ועם מוריו.

כאמור בן שלמה. למרות היות תערוכה זו תצוגה מקצועית ראשונה בהיקפה עבורו. הינו אמן מיומן ובשל אשר מגיע לקהל הרחב באמצע חייו. יצי"רותיו המעמיקות והמרשימות יוצרות תחושת הערכה כלפי בשלותו וידעותיו הנרחבות בעולם האמנות. "טעימה" ראשונית זו יוצרת ציפיה ותהייה לגבי המשך דרכו בעולם האמנות הישראלית.

חנה ברק אנגל

Ilan Ben Shlomo

Haifa Artists House

Ilan Ben Shlomo holds his first ever solo exhibition at the Haifa Artists House, a significant milestone for this artist, who is by no means a newcomer to the Israeli art scene, but in his prime and a creator most his life. Over the years, he has studied long with the best of teachers, and learned much from his predecessors. His point of view is highly critical, and the prism through which he sees art is quite rigidly defined. With very low tolerance for mediocracy and gibberish, as he puts it, no wonder he aspires for the highest standards in his own work. He doesn't give in to others, or to himself, and his commitment to excellence is evident in his body of work. He struggles with the colors he applies on the canvas, as is evident to the appreciative viewer.

The artist's palette leans towards the dark tones, mainly darker blues and deeper greens, with lighter touches of white and gray, as well as flashes of vibrant colors bursting from within that monochrome. The intense brushstrokes of his multi-layered canvases leave highly energetic impressions in the work itself. It is not dolled up and overstated art, but the aesthetic side is impeccable. Colors are perfectly coordinated to make a coherent statement, with an agreeable flow within the work itself, from one point to another. The use of dark colors, approaching but not quite reaching monochrome, is elegantly and seamlessly done.

Ben Shlomo never stumbles into the pitfalls of dichotomy so prevalent in the art world. He is very different also in his personal views and choices. His art touches upon the abstract, without being entrenched there - some of his work has clearly identifiable objects and figures. The artist does not feel the need to limit himself to rigid definitions, but always seeks his personal language and the best way for him to express his ideas. He shows no qualms when he etches into the drying paint an image that in his eyes belongs there, or adds identifiable objects to an abstract, turning it into a semi-abstract "landscape".

Ben Shlomo's imagery is based on that of many others, his predecessors and those who have paved the way and put forth groundbreaking ideas decades ago. He pays tribute to artists such as Wassily Kandinsky, and all the major strides in art after his publication of *On the Spiritual in Art*: "Each period of culture produces an art of its own which can never be repeated. Efforts to revive the art-principles of the past will at best produce an art that is still-born." And in Israel, to the New Horizons movement which dealt with the abstract from different angles. Many of Ben Shlomo's predecessors were fertile ground for him to grow, giving their seal of approval to the forms and language he adopted over time. Embedding objects and/or figures in some of his canvases allow for a conceptual dialogue with himself and his many teachers.

As stated, this might be his first big solo exhibition, but he is a mature and accomplished artist, reaching out to his expanding audience in the prime of life. Such profound and exceptional works of art warrant an appreciation for this mature artist, with his extensive knowledge in the art world. And such a first "taste" generates great expectations for his future in the Israeli art scene.

Hana Barak Engel

